

lige Mynt i Kjøbenhavn tilkommende Eneret til at foretage Guld- og Sølvsmeltninger m. m."; d. „Forslag til Lov om Fritagelse for Brug af Stempelt Papir til de Obligationer, som udstedes for Prioritetslaan, der optages i Anledning af forskellige Jernbaneanlæg m. m."; e. „Forslag til Lov, hvorved Aarhus Kommune bemyndiges til paa ustemplet Papir at udstede Partialobligationer, lydende paa Ijendehaveren eller paa Navn, for et Laan, optaget for Garnkassens Regning, til Beløb 200,000 Rd."

Finanzministeren: Det første af de Lovforslag, jeg skal have den Ære at forelægge, nemlig angaaende Amtsforvalternes Kontorholdsgodtgørelse, gaar ikke ud paa at opfordre til at tage under Overveielse, hvilken Kontorholdsgodtgørelse der skal tilstaaes de enkelte Amtsforvaltere, men derimod paa at opfordre til at overveie, om der ikke maatte være tilstrækkelig Grund til at udsætte Revisionen af Loven om Amtsforvalternes Kontorholdsgodtgørelse, hvilken Revision i Henhold til Loven af 26de Marts 1870 § 8 skulde foretages i Mar, indtil den 1ste Oktober 1876. Grunden, hvorfor jeg har ment at burde foreslaa dette, er den, at der ikke er nogen absolut Nødvendighed for at revidere Loven nu, og at der til den 1ste Oktober 1876 vil fremkomme en forandret Stilling for samtlige Amtsforvaltere derved, at det Honorar, som de nu oppebære, — og som har haft en væsentlig Indflydelse paa Kontorholdsgodtgørelsen, — for Opkrævning af de $\frac{2}{6}$ af Bantjæstelsesrenten vil bortfalde den 1ste Oktober 1876, da Bantjens Ret til disse $\frac{2}{6}$ ophører. Det vilde altsaa være nødvendigt enten at give Kontorholdsgodtgørelsesloven — naar den skulde gennemføres — en nærmere Begrændsning til den 1ste Oktober 1876, eller ogsaa allerede nu at tage Bestemmelse om, hvorledes der da skulde forholdes efter den 1ste Oktober 1876, og man har derfor anset det for at være hensigtsmæssigt at udsætte hele Revisionsspørgsmaalet til den 1ste Oktober 1876, hvilket vil sige til næste Sessjon.

Det næste Lovforslag angaar Bevarelsen af Kronborg Amtstue. Det vil være i ærede Medlemmers Erindring, at der i Loven af 2den Juli 1870 § 5 om Amtsforvalternes Lønning staar den Bestemmelse, at naar der i et Amt findes mere end een Amtstue, skal det ved indtræffende Balance tages under Overveielse, om ikke den vakante Amtstue eller en af de andre Amtstuer kan nedlægges. Dette Tilfælde foreligger nu i Frederiksborg Amt, idet Amtsforvalteren paa Kronborg Amtstue er bleven afskediget fra 1ste Oktober d. A. at regne, og det har altsaa maattet være Gjenstand for Overveielse, om der var Mulighed for, eller om det i alt Fald var hensigts-

mæssigt, nu at samle denne Amtstues Forretninger med den anden i Amtet værende Amtstue, nemlig Frederiksborgs. Det har imidlertid ved Overveielsen af dette Spørgsmaal maattet fremstille sig som uimodsigeligt, at man ved at samle disse Forretninger vilde skabe en Amtstue, som det var umuligt for nogen Mand at overkomme. Samtidig med at man forøgede Antallet af Skattekonti, vilde tillige disse to Amtstuers Egenstab som Domaineamtstuer, og da navnlig hvad Kronborg Amtstue angaar som den største Domaineamtstue i Landet, gjøre det umuligt for een Amtsforsvalter selv at kunne have Tilsyn med, hvorledes hans Forretninger bleve udførte, medens man dog paa lagde ham et nyt, meget betydeligt Ansvar. Det er derfor fundet hensigtsmæssigt at lade begge Amtstuerne bestaa ved Siden af hinanden saaledes som hidtil, og det saa meget mere, som det maa erkjendes, at der ogsaa i Befolkningens Interesse er god Grund til at opretholde begge disse to Amtstuer ifølge deres Beliggenhed og ifølge det Forhold, som Befolkningen i de paagældende Distrikter, som henhøre til de tidligere Domainier, staar i til Amtstuen, og Lovforslaget gaar derfor ud paa, at Kronborg Amtstue skulde til Trods for Balance bevares ved Siden af Frederiksborg Amtstue.

Der blev i forrige Aarhundrede, navnlig ved Plakat af 4de November 1761 og af 23de Januar 1769, fastsat visse Bestemmelser om, at det kun skulde være enkelte særlig dertil autoriserede Mænd tilladt at smelte Guld og Sølv og at handle med disse Gjenstande. Dette var, som man udtrykte sig den Gang, for at forebygge Forsalfninger, og ved Plakat af 15de Juli 1817 blev Eneret til Indsmeltning henlagt til Mynten, vistnok kun „indtil videre“, men dette „indtil videre“ blev ved Plakat af 18de September 1821 forandret til „for bestandig“ eller i alt Fald indtil der blev truffet en anden Bestemmelse derom. Omstændighederne have nu foranlediget, at jeg har fundet mig opfordret til at forelægge et Lovforslag om Forandring i det omtalte Forhold. Det var jo en Selsøjlge, at der blev paalagt Mynten Forpligtelse til at udføre disse Smeltninger, samtidsigt med Eneretten, og da man fra Myntens Side har beklaget sig over, at denne Forpligtelse nu ved den nye Kronemynts Indførelse kunde foranledige temmelig betydelige Besværligheder og Standsninger enten i den ene eller den anden af disse Brancher, saa er der fra Myntens Side fremkommet Forslag om, at saavel Forpligtelsen som Eneretten maatte blive hevede, og det er dette, som er Gjenstand for nærværende Lovforslag.

Dernæst har jeg den Ære at forelægge to Lovforslag angaaende Fritagelse for Brug af Stempelpapir. Det første af disse gaar ud paa at meddele de Jernbaneanlæg, som Regjeringen ved forskellige Love i de senere Aar er bleven bemyndiget til at give Konces-